

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: P-151/2019-64

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužiteljice Općine Vir, Vir, Trg sv. Jurja 1, OIB: 95169016556, zastupane po punomoćnicima - odvjetnicima iz Odvjetničkog društva "Marinović i partneri" j.t.d. iz Zadra, protiv tuženika Block-Projekt d.o.o. iz Zadra, Ulica kralja Tvrtka 2, OIB: 36135686629, zastupanog po punomoćniku Marinu Zekanoviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Zekanović, Bitanga i partneri d.o.o. iz Zadra, radi isplate i utvrđenja, nakon glavne i javne održane i zaključene rasprave 17. ožujka 2026. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice Dana Marinovića i vježbenice Antonije Gashi i punomoćnika tuženika Marina Zekanovića, na ročištu za objavu odluke 28. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je sklopljeni Ugovor o izradi izmjeni i dopuni Prostornog plana uređenja Općina Vir, između tužitelja i tuženika pod posl.br.: Klasa: 350-02/16-01/14, Urbroj: 2198/12-00/01-16-1, od dana 11. srpnja 2016.g. raskinut.

II Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu koji glasi:

"Nalaže se tuženiku BLOCK-PROJEKT d.o.o. za građevinarstvo i inženjering iz Zadra, sa sjedištem u ul. Kralja Tvrtka br.3., OIB: 36135686629, da tužitelju OPĆINA VIR sa sjedištem u ul. Trg Sv. Jurja br.1. Vir, 23234 Vir, OIB: 95169016556, isplati iznos od **8.212,22 eura** sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana 07.09.2016.g., do dana

31.12.2016.g., po stopi od 9,88% godišnje, a od dana 01.01.2017.g., do

31.12.2017.g., po stopi od 9,41% godišnje, a od dana 01.01.2018.g., do

01.07.2018.g., po stopi od 9,09% godišnje, a od dana 01.07.2018.g., do

31.12.2018.g., po stopi od 8,82% godišnje, a od dana 01.01.2019.g., pa do isplate po stopi od 8,54% godišnje, a u slučaju promjene kamatne stope uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena sve do isplate, a sve u roku od 15 dana pravomoćnosti ove presude."

i
r i j e š i o j e

I Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

II Odbija se kao neosnovan prijedlog tužiteljice za određivanjem osiguranja prethodnom mjerom.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi podnesenoj ovom sudu 8. srpnja 2019. u bitnome navodi da je s tuženikom kao odabranim najpovoljnijim ponuđačem 11. srpnja 2016. sklopila Ugovor o izradi izmjene i dopune Prostornog plana uređenja Općine Vir, a sukladno odluci tužiteljice o izradi od dana 9. prosinca 2014. Čl. 4. Ugovora je određeno da je rok za izradu prijedloga Plana za javni uvid 90 dana od dana potpisa Ugovora te dostave podataka iz čl. 90. Zakona o prostornom uređenju. Tužiteljica je 14. rujna 2016. tuženiku dostavila dokumentaciju s potrebnim podacima, čime je nepobitno ispunila svoju obvezu iz čl. 90. Zakona o prostornom uređenju, a unatoč tome tuženik u roku od 90 dana nije izradio prijedlog plana. Dakle, rok za izradu mu je istekao najkasnije s danom 15. prosinca 2016. Tužitelj je temeljem odredbe čl. 6. Ugovora o izradi izmjene i dopune Prostornog plana uređenja Općine Vir i to po potpisu ugovora uplatio tuženiku 30% ukupno ugovorenog iznosa odnosno iznos od 61.875,00 kuna (8.212,22 eura) prema dostavljenom računu tuženika br. 72/1/1 od 16. kolovoza 2016. na njegov poslovni račun i to 7. rujna 2016. Budući da je tužitelj na naprijed opisani način ispunio svoju ugovornu obvezu, a tuženik nije svoju, tužitelj je bio prisiljen donijeti odluku o jednostranom raskidu predmetnog ugovora. Nakon toga je u više navrata pozivao tuženika da izvrši povrat uplaćenog iznosa, na što se tuženik oglašio. Tužitelj ima pravo prema odredbi čl. 360. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23; u daljnjem tekstu: ZOO) zahtijevati od tuženika isplatu naknade štete jer isti nije ispunio svoju ugovornu obvezu, a rok je nedvojbeno bio i jeste ključan sastojak predmetnog ugovora. Nadalje, čl. 368. ZOO-a je propisano da ako je jedna strana ispunila ugovor u cijelosti ili djelomično da ista ima pravo na povrat onoga što je dala. Tako tužitelj od suda traži da naloži tuženiku isplatu uplaćenog iznosa kao i da utvrdi da je predmetni ugovor između stranaka raskinut odnosno, podredno, ako sud ne bi smatrao osnovanim navod tužitelja da je ugovor raskinut, ističe podredni tužbeni zahtjev kojim bi trebalo raskinuti ugovor zbog neispunjenja tuženika.

2. Tuženik je u svom odgovoru na tužbu, dostavljenom sudu 1. lipnja 2020., naveo da osim činjenice da su stranke zaključile predmetni Ugovor o izradi i dopuni Prostornog plana Općine Vir i da je tuženik primio utuženi iznos od 61.875,00 kuna (8.212,22 eura) sve ostale navode iz tužbe osporava. Navodi kako je u roku izvršio svoju obvezu te da za zakašnjenje nastalo ponašanjem odnosno krivnjom naručitelja ne može odgovarati. Nadalje, tuženik navodi kako je Ugovor sklopljen na osnovi Odluke o izradi izmjene i dopune PPU Vir od 9. prosinca 2014. Kako su stranke utvrdile određene manjkavosti u istoj pristupilo se donošenju nove Odluke

koja je donesena 14. prosinca 2016. te stupila na snagu osam dana od objave u službenom glasniku tužiteljice. Člankom 90. Zakona o prostornom uređenju je propisano da jedinica lokalne samouprave po usvajanju Odluke istu dostavi javnopravnim tijelima koja su dužna u daljnjem roku od 15 dana od dostave iste dostaviti svoje zahtjeve i mišljenja. Tužiteljica je to i napravila, a rok za javnopravna tijela je istekao 12. siječnja 2017., slijedom čega bi rok tuženiku za izradu prijedloga plana isticao 12. travnja 2017. Pismena su dostavljana u više navrata i kasnije i tuženik smatra da bi njemu rok od 90 dana trebalo početi računati od zadnje dopune pismena koja je naručitelj dužan dostaviti izvršitelju. Tuženik je prijedlog plana tužiteljici dostavio 13. ožujka 2017., a tužiteljica se na isti očitovala tek 23. listopada 2017. U tom očitovanju je tužiteljica i dala određene primjedbe i smjernice na tekstualni prijedlog plana. U cilju kvalitetne izrade plana tuženik je 30. listopada 2017. organizirao i sastanak u nadležnom Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja kod pročelnice odjela za planove Ines Merčep. Sastanku su nazočili predstavnici tužiteljice te predstavnici tuženika. Nitko nije spominjao rokove, a o žurbi da se plan dovrši najbolje govori činjenica da isti do dana podnošenja odgovora na tužbu još nije izrađen. Obrat u izradi plana se dogodio 1. prosinca 2017. kada tužiteljica šalje zahtjev za jednostrani raskid ugovora zbog neizvršavanja ugovornih obveza koji tuženik zaprima 4. prosinca 2017. Iz samog zahtjeva je jasno da je razlog raskida ugovorne obveze "vanjski faktor" sudjelovanja direktora tuženika kao projektantske kuće za građevinu investitora Tri Bartola koji ima namjeru izgraditi benzinsku pumpu na otoku Viru. Drugi navedeni razlog je pokretanje kaznenog postupka protiv istih sudionika a u namjeri poništenja izdane građevinske dozvole. Dakle, tuženik ističe da razlog jednostranog raskida Ugovora nije neispunjenje ugovornih obveza od strane tuženika, već izdavanje navedene građevinske dozvole. Naime, tuženik je u skladu s Ugovorom izradio prijedlog prostornog plana tužiteljici i dostavio ga u ugovornom roku.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid te pročitao dokumentaciju koja prileži spisu i to naročito: Ugovor o izradi izmjeni i dopuni PPUO Vir od 11. srpnja 2016.; karticu poslovnog partnera po kontima zbirno; Račun br. 72/1/1 od 16. kolovoza 2016.; Dopisi općine Vir od 14. rujna 2016. (dostava dokumentacije), 24. kolovoza 2018. (opomena pred tužbu), 18. travnja 2018. (jednostrani raskid + povrat uplaćenih sredstava), 1. prosinca 2017. (jednostrani raskid ugovora); Odluku o odabiru najpovoljnije ponude za izradu II Izmjena i dopuna prostornog plana uređenja Općine Vir od 4. srpnja 2016.; Odluku o izradi II izmjena i dopuna prostornog plana uređenja općine Vir od 9. prosinca 2014.; e-mail korespondencija između stranaka – prijedlog izmjena tekstualnog dijela izmjena i dopuna prostornog plana uređenja općine Vir uz očitovanje na jednostrani raskid ugovora – 11. prosinca 2017.; dopis Upravnog odjela za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i komunalne poslove zadarske županije općini Vir od 10. veljače 2017. i Ministarstva poljoprivrede od 2. veljače 2017.; Odluka o izradi II izmjena i dopuna prostornog plana uređenja općine Vir od 14. prosinca 2016.; Prostorni plan uređenja općine Vir izmjene i dopune 2017.; te su saslušani svjedoci Antonio Vučetić, Katarina Radović, Davor Škibola, Paola Žepina, zastupnik po zakonu tužiteljice Kristijan Kapović, zastupnik po zakonu tuženika Željko Predovan, zamolbeno pred Trgovačkim sudom u Zagrebu svjedokinja Ines Merčep.

4. Sud nije proveo dokaz arhitektonsko-urbanističkim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Ervinu Mihelju, iako je navedeno bilo određeno rješenjem od 8. srpnja 2025. Vještačenje je bilo određeno na okolnosti navođenja ugovornih obveza tuženika, je li tuženik ispunio svoje obveze i u kojim rokovima, ako nije

ispunio koju od obveza – koji je razlog tome, odnosno je li do toga došlo krivnjom izvođača ili naručitelja, kolika je vrijednost izvršenih radova, kad za tuženika počinje teći rok izrade Prostornog plana Općine Vir, je li dostavljeni prijedlog Plana u skladu sa Pravilnikom o sadržaju, mjerilima kartografskih prikaza, obveznim prostornim pokazateljima, standardu elaborata i obveznih priloga prostornih planova dostavljen u roku i je li prijedlog plana za javnu raspravu vrijedan 30% od ugovorene cijene.

5. Naime, nakon što se vještak u više navrata očitovao po pitanju dokumentacije koja bi mu sve bila potrebna da bi udovoljio zadatku suda i po pitanju nemogućnosti udovoljenja zadatku suda kao i nakon što je tuženik u više navrata precizirao svoja traženja u ovom postupku, ovaj sud zaključuje kako vještačenje – onako kako to traži tuženik – a za dokazivanje njegovih navoda neće biti potrebno provesti, jer se radi o činjenicama koje se dijelom može dokazati materijalnim dokazima u ovom postupku, a i dijelom se radi o pravnom pitanju za odlučivanje o kojem nije potrebno stručno znanje imenovanog vještaka.

6. Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11- službeni pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; u daljnjem tekstu: ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

7. Odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

8. Tužbeni zahtjev tužiteljice je djelomično osnovan, a djelomično neosnovan.

9. Predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice da se utvrdi kako je Ugovor sklopljen između stranaka raskinut (odnosno, podredno – da se isti raskine ovom presudom) te da tuženik vrati tužiteljici ono što je temeljem Ugovora plaćeno odnosno iznos od 8.212,22 eura.

10. Nije sporno u ovom postupku da su stranke 11. srpnja 2016. sklopile Ugovor o izradi izmjene i dopune prostornog plana uređenja Općine Vir. Također, nije sporno niti da je tužiteljica tuženiku uplatila iznos od 61.875,00 kuna.

11. Nije sporno u ovom postupku niti da je tužiteljica 1. prosinca 2017. dostavila tuženiku dokument naslova „Jednostrani raskid ugovora“.

12. Ono što je sporno u ovom postupku i što je trebalo u istome dokazati je činjenica je li došlo do raskida ugovora naprijed navedenom izjavom tužiteljice kao i je li do raskida ugovora došlo krivnjom tuženika pa da bi u tom slučaju isti bio dužan vratiti tužiteljici iznos koji mu je plaćen temeljem predmetnog ugovora ili ne.

13. Uvidom u Ugovor utvrđeno je kako je isti sklopljen između tužiteljice kao naručitelja i tuženika kao izvršitelja te kako je predmet istoga izrada II izmjene i dopune prostornog plana uređenja Općine Vir prema Odluci o izradi od 9. prosinca 2014. Nadalje, člankom 4. ugovora je određeno da se izvršitelj obvezuje Prijedlog plana za javni uvid izraditi u roku od 90 dana od dana potpisa Ugovora te dana dostave podataka iz članka 90. Zakona o prostornom uređenju (javnopravna tijela) a nacrt konačnog prijedloga izraditi u roku od 15 dana od dana izrade izvješća o javnoj raspravi.

14. Iz dokumenta tužiteljice nazvanog Jednostrani raskid ugovora o izradi II izmjene i dopune PPUO Vir proizlazi kako tužiteljica kao naručitelj zastupana po načelniku Kristijanu Kapoviću izjavljuje da jednostrano raskida predmetni ugovor sa tuženikom kao izvršiteljem zastupanom po direktoru Željku Predovanu. Navedeno je kako se ugovor raskida zbog neizvršenja ugovorne obveze od strane izvršitelja u

roku od 90 dana od dana potpisa ugovora. Posebno se ističe kako daljnja suradnja nije moguća i iz razloga sudjelovanja direktora Željka Predovana kao projektanta u postupku izdavanja građevinske dozvole za investitora Tri Bartola d.o.o. Naime, tužiteljica je pokrenula kazneni postupak protiv odgovornih osoba zadarske županije radi poništenja spomenute građevinske dozvole.

15. Izvršen je uvid i u Odluku o odabiru najpovoljnije ponude za izradu II izmjena i dopuna prostornog plana od 4. srpnja 2016., Odluku o izradi II izmjena i dopuna prostornog plana uređenja Općine Vir od 9. prosinca 2014. te Odluku o izradi II izmjena i dopuna prostornog plana uređenja Općine Vir od 14. prosinca 2016.

16. Iz iskaza svjedoka Antonija Vučetića, u bitnome, proizlazi kako je u vrijeme sklapanja ugovora bio stručni suradnik uredu načelnika tužiteljice i poznato mu je da su bili dogovore vezani za ugovor o izradi prostornog plana. U lipnju 2016. je bio sastanak i dogovor, potpisan je Ugovor i nakon njega je još bila korespondencija vezana za izvršenje ugovora. Krajem godine 2016. je tuženiku istekao rok za izradu prostornog plana i budući da nije realiziran tužiteljica je prešutno prolongirala taj rok, ali do lipnja 2017. nisu ništa dobili od tuženika već nekakav draft na komadu papira. Zadnja dokumentacija koju je tužiteljica dostavila, a u okviru ugovorne obveze, dostavljena je u listopadu 2016. Ugovor je raskinut u prosincu 2017., jer je tada bilo očito da prostorni plan neće biti izrađen. Budući da nije bio član vijeća, nije mu poznato je li odmah po potpisu ugovora zaključeno da se isti temeljem postojeće odluke ne može realizirati pa da je tako donesena nova odluka. Nije mu poznato niti da je 13. ožujka 2017. dostavljen tekstualni dio plana na kontrolu. Također mu nije poznato niti da je tužiteljica na taj tekstualni dio plana dostavila svoj odgovor u listopadu 2017. Građevinska dozvola za benzinsku pumpu na Viru je izdana 2. studenog 2017. Sjeća se i sastanka 30. listopada 2017. u Ministarstvu prostornog uređenja i graditeljstva, ali nije mu poznato da su te prigode u rukama imali plan. Raskid ugovora nije bio vezan za građevinsku dozvolu za benzinsku pumpu.

17. Iz iskaza svjedokinje Katarine Radović, u bitnome, proizlazi kako ona radi kod tužiteljice kao pročelnica ureda načelnika. U vrijeme sklapanja predmetnog ugovora radila je kao pročelnica Ureda za opće pravne poslove. Nakon provedene javne nabave s tuženikom je sklopljen Ugovor negdje u srpnju 2016. Obveza tuženika bila je dostaviti tekstualni i grafički dio prostornog plana u 4 dokumenta nabrojena u članku 3. Ugovora i to u roku od 90 dana od dana sklapanja Ugovora odnosno od dostave dokumentacije od strane tužiteljice, koja bi tuženiku bila potrebna. Poznato joj je da je zadnja takva dokumentacija tuženiku dostavljena u listopadu 2016. Poznato joj je i da je u prosincu 2016. donesena nova odluka vezana za prostorni inije poznato da je do tada tuženik dostavio išta vezano za ispunjenje svoje ugovorne obveze. Na posebna pitanja vezana za rokove i osobe koje su obvezne dostaviti dokumentaciju sukladno Ugovoru odnosno Zakonu o prostornom uređenju svjedokinja je navela kako joj nije poznato tko je bio dužan dostaviti i u kojem roku koju dokumentaciju, ali sigurno ti rokovi nisu trajali godinu dana. Tužiteljica prijedlog prostornog plana nije dobila nikada. Nije joj poznato da je tuženik 13. ožujka 2017. dostavio tekstualni dio prostornog plana. Nije joj poznato niti da je tužiteljica u listopadu 2017. odgovorila tuženiku na taj prijedlog prostornog plana. Ne sjeća se je li bila na sastanku u Ministarstvu. Ne sjeća se ni kada je sklopljen ugovor za izradu prostornog plana sa novim izvođačem, ali zna da je taj ugovor trebao biti sklopljen nakon što predmetni nije izrealiziran. Nova tvrtka nije izradila novi prostorni plan. Svjedokinja samo pretpostavlja da bi jedan od razloga za otezanje izrade prostornog plana mogao biti izdavanje građevinske dozvole i postupak vezan za sve

navedeno kod pumpe na Viru. Izdavanje građevinske dozvole za tu pumpu svakako nije razlog raskida predmetnog ugovora, već nepoštivanje ugovora. Tuženik nije nikada tražio produljenje roka od tužiteljice.

18. Iz iskaza svjedoka Vedrana Zrilića, u bitnome, proizlazi da je kao djelatnik Županijske lučke uprave Zadar bio prisutan na sastanku na kojem se raspravljalo o lučkim područjima koja su sastavni dio prostornog plana općina pa tako i tužiteljice. Na sastanku su bili prisutni načelnik tužiteljice, direktor tuženika, Davor Škibola i još dva djelatnika općine Vir kao i pročelnik Upravnog odjela 2017., sedamnaeste, održan je u prostorima tuženika, tema je bila izmjena lučkih područja u prostornim planovima i u načelu su se sve dogovorili. S obzirom da je sastanku prisustvovao direktor tuženika svjedok pretpostavlja da je tuženik radio prostorni plan za tužiteljicu. Ne sjeća se na čiju inicijativu je bio održan sastanak.

19. Iz iskaza svjedoka Davora Škibole, u bitnome, proizlazi da je on kao ravnatelj Županijske lučke uprave Zadar bio pozvan od strane tužiteljice na sastanak u prostorije tuženika. To je moglo biti prije otprilike 2 godine, odnosno 2019. Na tom sastanku se raspravljalo o izmjenama lučkih područja tužiteljice a budući da oni inače gospodare lučkim područjima jedinica lokalne samouprave. Ne zna točno o kakvom je odnosu tužiteljice i tuženika ovdje bila riječ, ali pretpostavlja da se radilo o izradi prostornog plana, jer zna da se direktor tuženika upravo time bavi. Prilikom sastanka su pred sobom svi sudionici imali kartu tužiteljice i na toj karti su bila ucrtana lučka područja. Dogovorene su određene smjernice i to što će se od lučkih područja ukidati, a koja će nova predložiti.

20. Iz iskaza svjedokinje Ines Merčep saslušane zamolbeno pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, u bitnome, proizlazi kako je radila u Ministarstvu prostornog uređenja i graditeljstva do kraja vidiš osamnaeste kao načelnica sektora za prostorno uređenje. Sjeća se da je 30. listopada 2017. održan sastanak predstavnika izrađivača prostornog plana tužiteljice i to tuženika te predstavnika tužiteljice u Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja odnosno kod nje u uredu kao načelnice. Sjeća se da su sastanku nazočili načelnik tužiteljice, gospodin Kapović, direktor tuženika, gospodin Predovan te gđa Nevenka Rosan, kao djelatnica tuženika. Tema je bila mogućnost povećanja građevinskog područja tužiteljice. Sektor u kojem je svjedokinja radila davao je suglasnosti na konačne prijedloge prostornih planova koji su u obuhvatu imali dio zaštićenog obalnog područja, a kako bi se po dobivanju suglasnosti ti planovi mogli donijeti od strane predstavničkog tijela, vijeća, skupštine. Sastanak je organizirao direktor tuženika. Sjećam se da je tuženik na sastanku imao neke radne karte, sve je bilo u fazi izrade, na istima se raspravljalo i detektiralo probleme koji bi se eventualno moglo mogli pojaviti. Nije stekla dojam da se tužiteljici žuri u vezi izrade plana, ali svakako je bio cilj da se postigne što bolje rješenje u interesu tužiteljice. Izrađivač plana ne može izraditi nacrt prijedloga plana bez prethodno dostavljenih podataka javnopravnih tijela prema članku 9. Zakona o prostornom uređenju. Prije toga izrađivač može raditi poslove analitičke, pripremne, može ocijeniti mogućnost razvoja u prostoru, vrijednosti koje se štite i tako dalje ali tek po dobivanju svih zahtjeva javnopravnih tijela on ima definiran čvrst okvir unutar kojeg se mora kretati. Tog časa on počinje izrađivati plan. Javnopravnim tijelima se dostavlja odluka o izradi jer su oni dužni očitovati se na ono što je tuženica općina odlučila mijenjati u planu. Načelno je rok 30 dana, ali je moguće da jedinica lokalne samouprave zatraži kraći rok.

21. Iz iskaza svjedokinje Paole Žepina proizlazi da je tijekom 2016. bila pročelnica upravnog odjela tužiteljice. Na vijeću su pokrenuli postupak izmjene i dopune prostornog plana, proveden je postupak javne nabave, te je u srpnju 2016.

sklopljen ugovor s tuženikom. Tužitelj je zadovoljio sve obveze iz ugovora, zatražene su smjernice od državnih institucija kojih bi se trebalo pridržavati prilikom izrade plana i one su dostavljene tuženiku u rujnu 2016. Do pokretanja postupka tuženik nije dostavio izmjenu prostornog plana pa je tužitelj bio primoran pokrenuti postupak raskida ugovora. Tužiteljica nije dobila ni grafički ni tekstualni dio plana, samo je bila dostavljena neka radna verzija tekstualnog dijela. Nije joj poznato da se tuženik obratio tužiteljici po pitanju eventualne nemogućnosti izrade plana prema odluci iz 2014., ali istakla je da je po zakonu općina bila dužna svake 2 godine takvu odluku donijeti. Smatra da je odluka koja je donesena 2016. identična onoj 2014. Smatra da dostavljena neslužbena radna verzija tekstualnog plana ne bi predstavljala udovoljenje obveze tuženika u dijelu od 30 %. Nije joj poznato da je tuženik tražio produljenje roka. Budući da je tek u prosincu 2017. raskinut ugovor smatra da je rok daleko promašen. Poznato je da je bilo nekoliko sastanaka na kojima je i ona bila prisutna i to s predstavnicima Lučke kapetanije i Županijske lučke uprave kao i u Ministarstvu graditeljstva, a sve vezano za problematiku rješavanja lučkog područja tužiteljice. Smjernice koje je tužitelj bio obavezan dostaviti tuženiku su najprije bile zatražene od institucija u srpnju 2016., dostavljene tuženiku u rujnu 2016., a potom su zatražene smjernice prema novoj odluci iz prosinca 2016. koje su tuženiku dostavljene u veljači 2017., ali te smjernice su identične onima iz 2016. Svjedokinja nije znala dati odgovor na pitanje zašto je na prijedlog plana tuženika tužiteljica dala odgovor tek 7 mjeseci poslije.

22. Iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Kristijana Kapovića saslušanog kao stranke, u bitnome, proizlazi da je sa tuženikom sklopio ugovor budući da se radi o jedinom licenciranom projektantu na ovim područjima u tom trenutku, a sve s obzirom ne to da postoji stručno iskustvo i dugogodišnje poznanstvo sa direktorom tuženika. Budući da je tuženik zaprimio svu potrebnu dokumentaciju u rujnu 2016. za očekivati je bilo da će plan biti izrađen u prosincu 2016. Čak ako se uzme da se rok računa od dostave novih smjernica u veljači 2017., rok bi trebao isteći u svibnju 2017. Neformalnom komunikacijom došli su do informacija da će to biti napravljeno i bilo im je u interesu da se plan izradi pa zato isti nije raskinut sve do prosinca 2017. U odnosu na radnu verziju plana koja je dostavljena u ožujku 2017. gospodin Kapović navodi da se prema navodima pročelnice koja je bila zadužena za taj dio radilo o manjkavoj radnoj vezi tekstualnog dijela o čemu su i dali tuženiku usmeni prigovor u prostorijama tuženika. Navodi kako mu tuženik nije nikada govorio da bi trebalo dostaviti neku drugu dokumentaciju za izradu plana. Prema informacijama koje on ima od svojih djelatnika sva potrebna dokumentacija tuženiku je od strane tužiteljice dostavljena prvi puta u rujnu 2016., a drugi puta u veljači 2017. Još uvijek nisu izrađene izmjene i dopune prostornog plana niti od strane tuženika niti od strane drugog izvođača, jer je u međuvremenu došlo do promjene Zakona o prostornom uređenju prema kojim promjenama su se novi prostorni planovi trebali uskladiti pa tako čekaju izradu županijskog prostornog plana. Tužiteljica je podnijela kaznenu prijavu protiv direktora tuženika, ali ne vezano za ovu pravnu stvar i kaznena prijava je podnesena početkom 2018. pa tako nije mogla utjecati na odluku o raskidu ugovora s tuženikom. Razlog raskida ugovora s tuženikom je prvenstveno nepoštivanje rokova, a okolnost koja je navedena u samom raskidu je dodatni razlog.

23. Iz iskaza zastupnika po zakonu tuženika Željka Predovana, u bitnome, proizlazi kako prostorni plan za tužiteljicu dugi niz godina nije napravljen. Najprije su sklopljeni ugovori sa Zavodom za urbanizam i plan nije realiziran, a također nisu izrađeni planovi po odlukama niti iz 2014. niti iz 2016. Nakon sklapanja Ugovora s tužiteljicom ukazao je na to da se neće moći izraditi prostorni plan prema odluci iz

2014. odnosno prema dokumentaciji koja mu je dostavljena u rujnu 2016. Rok za izradu plana počinje teći od dostave odgovora institucija, a nakon odluke koja je donesena u prosincu 2016. Zadnji podaci su tuženiku stigli od Ministarstva poljoprivrede i to je tužitelju došlo 16. veljače 2017., što znači da su tuženiku mogli pristići eventualno toga dana putem e maila. Prema tome, rok za izradu bi istekao 16. svibnja 2017., ali tuženik dostavlja tekstualni nacrt tekstualnog dijela plana 13. ožujka 2017. na koji nacrt primjedbe od strane tužiteljice dobiva tek 23. listopada 2017. Do toga dana grafički dio plana je gotovo u potpunosti odrađen, a ostao je samo dio koji se odnosi na lučka područja vezano za koju tematiku je i održan ranije spomenut sastanak u Ministarstvu. Sastanak je održan već 7 dana nakon dostavljenih primjedbi i vjeruje da bi plan bio usvojen u roku 2 mjeseca, ali dva dana nakon tog sastanka je bila spomenuta građevinska dozvola za naprijed navedenu benzinsku pumpu i tada se po mišljenju gospodina Predovana prekida suradnja tužiteljice s tuženikom. Tuženik nije nikada pisano tužiteljicu obavijestio o tome da neće moći izraditi plan u roku niti je od tužiteljice tražio produljenje roka budući da su bili u roku. Navodi da je tužitelju dostavljen prijedlog nacрта u roku od mjesec dana od početka roka koji je trebao trajati 90 dana, a tužiteljica je ta koja je izvršenje prolongirala svojim odgovorom 220 dana nakon. Ugovor nije ispunjen niti u periodu od ožujka do 1. prosinca 2017. zato što je tuženik čekao odgovor tužiteljice. Tuženik nije tužiteljici vratio niti jedan dio uplaćenog iznosa od strane tužiteljice, jer smatra da ne treba vratiti uplaćeno. Tuženik je sklopio ugovor sa investitorom Tri Bartola d.o.o. oko izrade projektne dokumentacije za benzinsku pumpu koja po prostornom planu može biti građena tamo gdje je sagrađena.

24. Iskaze svjedoka odnosno zastupnika po zakonu stranaka sud uzima kao vjerodostojne uglavnom u dijelu koji se odnosi na kronologiju samog odnosa među strankama. Očito je kako zastupnici po zakonu stranaka odnosno svjedoci jedne ili druge strane u svojim percepcijama, zaključcima i pretpostavkama naginju na stranu u čiju korist su kao svjedoci predloženi i u tom dijelu iskaze sud nije uzimao u obzir. Naročito po pitanju zaključaka o tome što je trebalo i kada napraviti odnosno dostaviti i slično, jer su to činjenice koje u postupku dokazuje pisana dokumentacija odnosno materijalni dokazi. Sud u ovom trenutku neće niti ulaziti u tumačenje i procjenu iskaza u dijelovima u kojima je nejasno kako je nekim svjedocima nešto što se tiče pravne osnovanosti tužbenog zahtjeva precizno poznato iako nije u opisu njihovog posla koji isti obavljaju za jednu od stranaka, ali istodobno nemaju preciznih saznanja o činjenicama koje bi eventualno morali znati (zaprimanje prijedloga nacрта plana sukladno Ugovoru i slično) i to iz razloga što te činjenice, sukladno konačnoj odluci, smatra u potpunosti dokazane materijalnim dokazima.

25. U nastavku postupka tuženik je inzistirao na provođenju arhitektonsko urbanističkog vještačenja i to na okolnosti koje su bile ugovorne obveze tuženika, je li tuženik ispunio svoje ugovorne obveze i u kojim rokovima, ako neke obveze nije ispunio koji je razlog tome, odnosno je li do toga došlo krivnjom izvođača ili naručitelja te u konačnosti vrijednost izvršenih radova. Također je traženo od vještaka da odgovori kada za tuženika počinje teći rok izrade ugovorenog prostornog plana kada prema zaključenom ugovoru stoji navedeno da je to 90 dana od dostave podataka iz članka 90 zakona o prostornom uređenju. Nadalje, je li dostavljeni prijedlog plana za javnu raspravu u skladu s Pravilnikom o sadržaju, mjerilima kartografskih prikaza, obveznim prostornim pokazateljima, standardu elaborata i obveznih priloga prostornih planova dostavljen u roku te, zaključno, je li prijedlog plana za javnu raspravu vrijedan 30 % od ugovorene cijene.

26. Ovosudnim rješenjem od 8. srpnja 2025. godine određeno je izvođenje dokaza arhitektonsko urbanističkim vještačenjem po vještaku Ervinu Mihelju, stalnom sudskom vještaku za arhitekturu i prostorno planiranje, a nalog mu je dan sukladno prijedlozima tuženika. Stalni sudski vještak je u više navrata u toku postupka tražio određenu dodatnu dokumentaciju od jedne ili druge strane koja mu, nesporno, nije dostavljena u cijelosti. Stalni sudski vještak je u svom očitovanju od 26. siječnja 2026. naveo da pregledom spisu dostupne dokumentacije nije pronašao svu potrebnu dokumentaciju za odgovor na pitanja iz naloga suda i od obiju strana je zatražio dostavu dodatnih podataka odnosno dodatne dokumentacije. Od strane tuženika mu je dostavljena uglavnom dokumentacija koja je već ranije postojala u spisu, dok od strane tužiteljica nije dostavljena nikakva dodatna dokumentacija. Dokumentacija koja je u spisu ne predstavlja temelj dostatan za izradu nalaza i mišljenja.

27. Nakon što su stranke još jednom pozvane dostaviti dokumentaciju odnosno udovoljiti traženju stalnog sudskog vještaka uz upozorenje da neće biti provedeno određeno vještačenje za slučaj da se nalogu i traženju suda ne udovolji, stranke su se, u bitnome, očitovale da neće odnosno da nisu u mogućnosti udovoljiti traženju i da je sva dokumentacija koju imaju uglavnom dostavljena u spis. Nakon navedenoga sud je rješenjem od 17. ožujka 2026. odredio da se neće provoditi daljnji dokazi, naročito ne arhitektonsko urbanističko vještačenje.

28. Prilikom odlučivanja u ovoj pravnoj stvari sud je naročito uzeo u obzir odredbu čl. 90. Zakona o prostornom uređenju koji je bio na snazi u vrijeme važenja predmetnoga Ugovora prema kojoj nositelj izrade (što je ovdje tužiteljica) dostavlja nadležnom javnopravnom tijelu odluku o izradi prostornog plana s pozivom da mu u roku od najviše trideset dana, odnosno u roku koji odredi tom odlukom, dostavi zahtjeve za izradu prostornog plana koji nisu sadržani u informacijskom sustavu. Ako javnopravno tijelo ne dostavi zahtjeve za izradu prostornog plana u određenom roku, smatra se da zahtjeva nema. U tom slučaju u izradi i donošenju prostornog plana uzimaju se u obzir uvjeti koji su od utjecaja na prostorni plan prema odgovarajućem posebnom propisu i/ili dokumentu.

29. U obzir su uzete i odredbe čl. 9., 360., 597. i 619. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; u daljnjem tekstu: ZOO) pa je tako prema odredbi čl. 9. ZOO-a sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

30. Nadalje, prema odredbi čl. 360. ZOO-a u dvostranoobveznim ugovorima, kad jedna strana ne ispuni svoju obvezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod pretpostavkama predviđenim u idućim člancima, raskinuti ugovor jednostavnim izjavom, ako raskid ugovora ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete.

31. Također, odredbom čl. 597. ZOO-a je određeno da je izvođač dužan izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima struke. On je dužan izvršiti ga za određeno vrijeme, a ako ono nije određeno, onda za vrijeme koje je razumno potrebno za takve poslove. On ne odgovara za zakašnjenje nastalo zbog toga što mu naručitelj nije predao materijal na vrijeme, ili zbog toga što je tražio izmjene, ili što mu nije isplatio dužni predujam i uopće za zakašnjenje nastalo ponašanjem naručitelja.

32. Zaključno, prema odredbi čl. 619. ZOO-a sve dok naručeno djelo nije dovršeno naručitelj može raskinuti ugovor kad god hoće.

33. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno te rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, utvrđeno je kako je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan u dijelu kojim ista traži utvrđenje da je Ugovor raskinut, a

neosnovan u dijelu u kojem tužiteljica traži od suda da tuženiku naloži isplatu uplaćenog iznosa od 8.212,22 eura.

34. Naime, u ovoj pravnoj stvari među strankama je očito bio sklopljen ugovor o djelu, dakle, Ugovorom je određeno da će tuženik kao izvršitelj za tužiteljicu kao naručitelja izraditi izmjenu i dopunu prostornog plana.

35. Ugovor je bio vezan za rok, ali sukladno utvrđenjima u dokaznom postupku, taj rok od 90 dana je počeo teći tek od veljače 2017. kada je protekao rok javnopravnim tijelima za dostavu svojih uvjeta. Naime, ovaj sud smatra utvrđenom činjenicu da je na inicijativu tuženika došlo do donošenja nove Odluke o izradi izmjene i dopune prostornog plana tužiteljice koja je donesena 14. prosinca 2016. Iz zakonskih odredbi kao nedvojbeno proizlazi da bi takva odluka trebala biti dostavljena javnopravnim tijelima (kao što i jeste) i onda tek po proteku roka za njihovo očitovanje i za dostavu uvjeta odnosno dokumentacije, sukladno čl. 4. Ugovora, tuženiku počinje teći rok za izvršenje svoje ugovorne obveze. Te rokove dijelom u svom iskazu potvrđuje i tadašnji zastupnik po zakonu tužiteljice.

36. Nadalje, ovaj sud smatra i utvrđenom činjenicu da je u ožujku 2017. (dakle, unutar naprijed navedenog roka od 90 dana) tuženik dostavio tužiteljici nacrt izmjena prostornog plana, kao prvu fazu odnosno prvi korak izvršenja svoje ugovorne obveze. To proizlazi i dijelom iz iskaza svjedoka, a dijelom iz email korespondencije i ostale materijalne dokumentacije iz postupka. Nisu također jasni razlozi zbog kojih tek krajem listopada 2017. tužiteljica odgovara tuženiku na prijedlog plana, ali sud ne smatra osnovanim i dokazanim navode tužiteljne strane o tome da je to bio manjkav nacrt, da su oni tuženiku to usmeno govorili i slično, jer takvi navodi nisu potkrijepljeni i u potpunosti dokazani u ovom postupku, niti su životni i logični.

37. Zaključno, ovaj sud smatra kako Ugovor između tužiteljice i tuženika svakako jeste raskinut, jednostranom izjavom tužiteljice od 1. prosinca 2017., ali sukladno odredbi čl. 619. ZOO-a do raskida, po stavu ovoga suda svakako nije došlo krivnjom tuženika pa da bi iz tog razloga isti bio dužan tužiteljici vratiti uplaćeni iznos. Naročito je bitno za istaći razloge koje tužiteljica navodi u jednostranoj izjavi o raskidu vezane za izdavanje građevinske dozvole za benzinsku pumpu Tri Bartola d.o.o. koji svakako idu u prilog činjenici da tuženik nije kriv za raskid Ugovora.

38. Isto tako, neovisno o tome što vještačenjem u ovom postupku nije utvrđeno kolika bi bila vrijednost izvedenih radova tuženika u obveznopravnom odnosu između tužiteljice i tuženika, tužiteljica je tuženiku uplatila taj iznos od 8.212,22 eura sukladno odredbi čl. 6. Ugovora koji iznos je bila dužna uplatiti po potpisu Ugovora pa tako sud ne vidi razloga, kraj svega naprijed obrazloženoga i navedenoga, za povrat tog uplaćenog iznosa. Također, taj iznos kao 30% ukupne cijene tužiteljica je bila dužna uplatiti po potpisu ugovora, pa je suvišno bilo tražiti utvrđenje je li vrijednost radova izrade prijedloga plana kojeg je tuženik dostavio u ožujku 2017. upravo tih 30 % ukupne cijene radova, jer taj iznos nije ni isplaćen niti je bio vezan za dio izvedenih radova.

39. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci presude, utvrditi da je Ugovor između stranaka raskinut, a iz svih naprijed navedenih razloga odbiti zahtjev tužiteljice za povratom uplaćenog iznosa kao neosnovan.

40. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a prema kojoj ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove.

41. Slijedom navedenoga, a budući da je tuženik uspio u sporu u dijelu pod točkom I tužbenog zahtjeva (isplata) gdje je isti odbijen, a tužitelj u dijelu pod točkom

II tužbenog zahtjeva (utvrđenje da je Ugovor raskinut) gdje je isti usvojen, primjenom naprijed citirane zakonske odredbe, valjalo je odlučiti kao u izreci rješenja u dijelu pod točkom I.

42. Prijedlog tužiteljice za određivanjem osiguranja prethodnom mjerom iz podneska od 15. srpnja 2019. je neosnovan.

43. Naime, tužiteljica je tražila određivanje osiguranja prethodnom mjerom u ovoj pravnoj stvari, navodeći kako iz tužbe i dokaza tužiteljne strane proizlazi veća vjerojatnost za uspjeh tužiteljice u sporu, pa traži navedeno primjenom odredbe čl. 501. a ZPP-a.

44. Prema odredbi čl. 501. a ZPP-a u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom pravnog lijeka protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, sud će najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi po nalogu tuženika isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine osim ako iz navoda u pravnom lijeku i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

45. Slijedom svega navedenoga, budući da se ovdje radi o sporu povodom tužbe, ne može doći do primjene naprijed citirane odredbe, te je valjalo odlučiti kao u izreci rješenja u dijelu pod točkom II.

U Zadru 28. travnja 2026.

Sutkinja
Katarina Zdunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 (petnaest) dana od dana uručenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pismeno.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

- Tužiteljici po pun.
- Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30887-47dbf**

Kontrolni broj: **09af2-dd714-b7da4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.